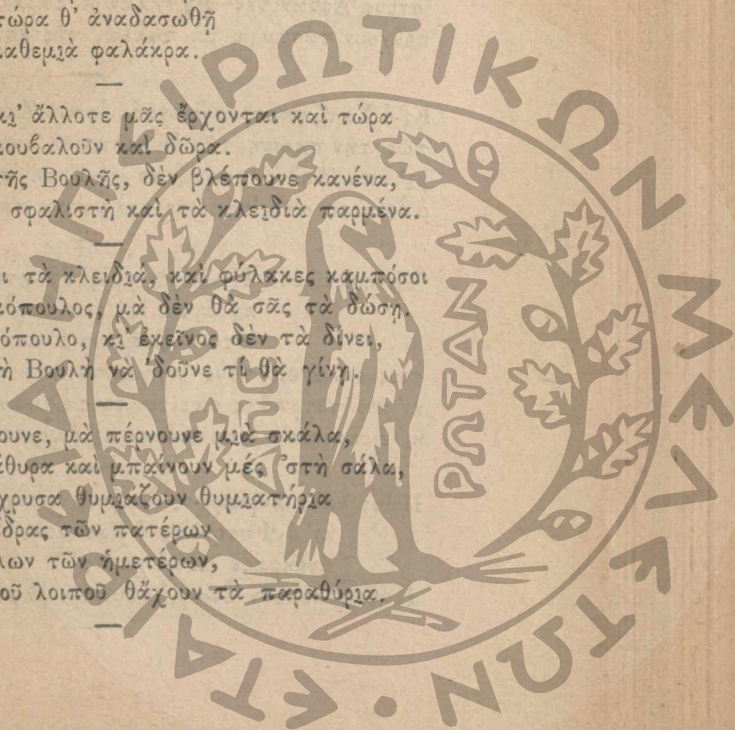

Γιὰ τὸν Μεσσία ξεκινοῦν,
τὸν βλέπουν, τὸν γνωρίζουν,
γονατιστοὶ τὸν προσκυνοῦν
καὶ δῶρα τοῦ χαρίζουν.

Τοῦ δίνουν ἀκριβὴ φασκιά
κοιλίτσαις νὰ φασκίσωσιν,
καὶ λίγα φουσκωμέν' ἀσκιά
σὲν τοῦτα νὰ φουσκώσιν.

Μὰ καὶ σφυρίκτραις δυναταῖς
χαρίζουν τοῦ τσοπάνη,
γιὰ νὰ μαζεῦωνται μ' αὐταῖς
τὰ πρόβατα 'στὴ στάνη.

Τοῦ δίνουν καὶ ἓνα πατερό,
τοῦ δίνουν καὶ καδρόνι,
νὰ γίνη σὲν καὶ αὐτὰ γερό
τοῦ γερού τὸ Κορδόνι.

Μὰ καὶ κλειδιά γιὰ τὴν Βουλὴ τοῦ 'χάρισαν καινούρια,
γιατὶ 'χαθῆκαν τὰ παλὰ μὲς 'στὴ μεγάλη φούρια.

Τοῦ δίδουν ὡς ἀνταμοιβὴν
καὶ τσάπαις εἰς τὰ χέρια,
καὶ γιὰ τὸ δοῦναι καὶ λαβεῖν
χρυσόδετα τεφτέρια.

Καίνε λιθάνι μπόλικο γιὰ κάθε του ρουθοῦνι
καὶ 'στὴ Βουλὴ ξανάρχονται βασιτώντας ξεσκονίστραις,
πηγαίνουν καὶ 'στὸν Τσαρλαμπά, τοῦ δίνουνε κουδοῦνι,
πηγαίνουνε καὶ 'στὸν Τραυλό, τοῦ δίνουνε κουδουνίστραις.

Καὶ μὲς 'στῶν ἐξελέγξων τὰ τμήματα πηγαίνουν
ν' ἀκούσουν γιὰ τῆς ἐκλογαῖς τί ξαφνικὰ θὰ γένουν,
ἀκοῦν πῶς τόσοι 'ψήφισαν ἀπὸ μεθῦσι τάπα,
τὸν Χατζηγάκη βλέπουνε νὰ ρίχνεται τοῦ Ζάππα,
μὰ καὶ τὸν Γεωργόπουλο τὸν 'ρίξει, δὲν κρατεῖται,
ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος πάρολι τοῦ τᾶψαλε καὶ σέτε.

'Αγῶνες λὲν πῶς ἔγιναν 'στὰ Τρίκαλα γενναῖοι
καὶ ἔτρεχαν ἀρειμάνιοι μὲ δυναταῖς πηλάλαις,
'στοὺς 'Αρβανίτες 'ρίχτηκαν οἱ Σαρακατσαναῖοι,
πούχουν τᾶσήμια τὰ πολλὰ, τῆς ἀσημένιας πάλαις.

Κι' ὁ Χατζηπέτρος 'φώναξε 'στὸν Ζάππα καὶ 'στοὺς ἄλλους
πῶς τὴν σκεπὴ τῆς 'Εκκλησιᾶς τὴν ἐπετάξαν πέρα,
κι' ἀπὸ 'ψηλὰ 'φώναζαν μὲ Γκρά 'στοὺς ἀντιπάλους:
ὁ διάολος σὰς 'σήκωσε καὶ μάννα καὶ πατέρα.

'Υμνησαν νέοι Πίνδαροι τοὺς ἀθλητὰς τοῦ γένους,
κι' ἔγινε καὶ ἓνα ξαφνικὸ
'στὸ δοξασμένο Δομοκὸ,
τοὺς ἐκλογεῖς τοὺς πηγαινάν 'στὰ τμήματα δεμένους,
κι' ἀνὰ τετράδας ἔπειτα τοὺς ἔλυναν ἐκεῖ
κι' ἔμπαιναν μὲ συνειδήσι καὶ ἔρριχναν τὸ κουκί.

Ποῖος λαὸς κυρίαρχος δεμένος ἐπροχώρει
καὶ ὁ Φασουλῆς ὁ μασκαράς
ἀνέκραξε μετὰ χαρῆς:
ἀλήθεια θέλουν δέσιμο τοιοῦτοι ψηφοφόροι.

'Ακούονται καλλιπεῖς
καὶ ἄβρων χειλέων φράσεις,
ὅπου δὲν ξέρεις τί νὰ πῇς
γιὰ τῶν Ρωμηῶν τὰς κράσεις.

Κανεὶς πατὴρ ἀγορητῆς δὲν φαίνεται χυδαῖος,
καὶ λέγεται πῶς ἔδρασαν 'στάς ἐκλογὰς σπουδαῖος
ληστοφυγὸδικοὶ πολλοί, κατσικοκλέφταις καὶ ἄλλοι
σταυραετοὶ μεγάλοι.

'Εξήφθη πάλιν τῶν Ρωμηῶν ἡ πλάσις ἡ τελεία,
καὶ ἔγινε σ' ὅλα τὰ νησιὰ
μεγάλῃ κοσμοχαλασίᾳ,
σεῖεται Μωρηᾶς καὶ Ρούμελη, φριμάς 'ἡ Θεσσαλία.

Τὸ γένος ἀνταριάζεται, καὶ ἐλεύθεροι καὶ δοῦλοι
βροντοῦν ἀπὸ τὸ Ταίναρο καὶ ἀπὸ τὸ Κακο-Σοῦλι,
καὶ ὑπὸ τὴν ἐννομον σκιάν τῶν ληστοφυγὸδικῶν
ἐξεπληρώθη μέγιστον πολιτικὸν καθήκον,
καὶ ὑπὸ τσολλάδων ἀθλητῶν τὴν πτέρναν τὴν 'Αχιλλεῖ
ἐκραταιώθη κραταιὸν τῶν μόρτηδων βασίλειον.

'Ανδρείως κατεσφάγησαν
κλεινῆς ἀνδρείας πλάσματα,
κρανία διεσφάγησαν,
ναῶν καταπετάσματα,

πολλοὶ δὲ χειροπόδαρά 'πίσω καὶ ἐμπρός ἐδέθησαν,
ἀπουσιάζοντες πολλοὶ παρόντες ἀνευρέθησαν,
οὐ μὴν καὶ σώματα νεκρῶν παραίτησαν τὰ μνήματα
καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοὶς ψηφίζοντες εἰς τμήματα.

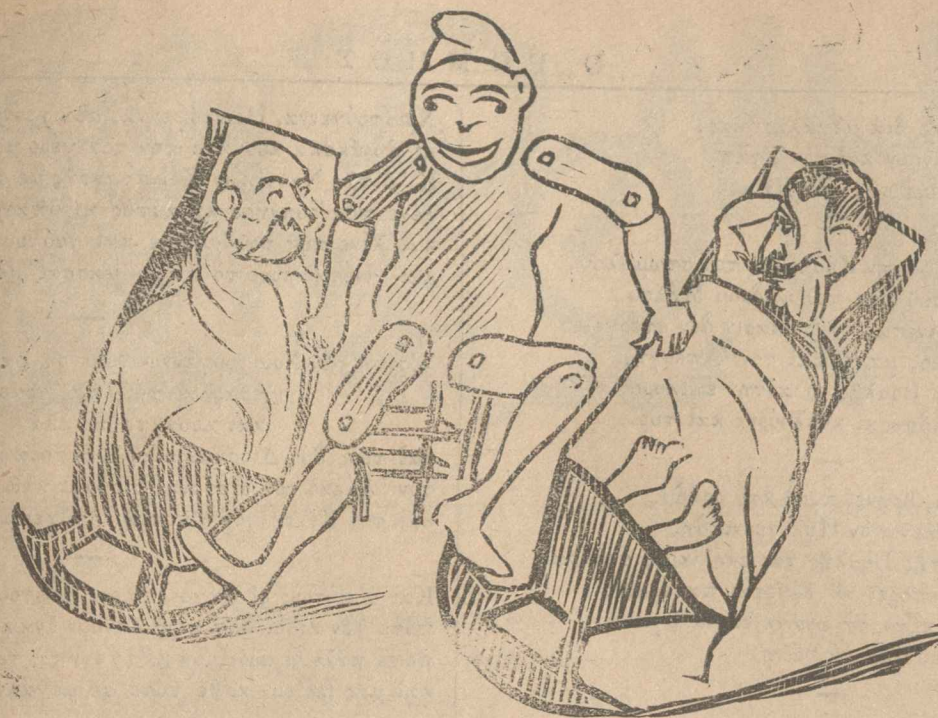
Τρέχουν ἐδῶ, τρέχουν ἐκεῖ,
σκορποῦν παρὰ μὲ τὸ σακκί.
Πρὸς ἄλλους ἐχαρίζοντο κεφάλαια καὶ τόκοι
καὶ δωρεάν ἐδίδετο πρὸς ἄλλους καλαμπόκι,
καὶ εἰς τούτους ἐμοιράζοντο τσαρούχια καὶ πετσώματα,
ποῦ τὰ φοροῦν σταυραετοὶ καὶ πάνε 'στ' ἄγρια χωμάτα.

Τῆς ἐλευθέρας ταύτης γῆς
τοὺς ἐλευθέρους ἐκλογεῖς
λένε πῶς πάλιν εὐκόλα καθεῖς ἐδωροδοκεῖ,
ἐκεῖνος μὲ πετσώματα, καὶ αὐτὸς μὲ καλαμπόκι.

Τοῦ νόμου τοῦ Ρωμαϊκοῦ τὸ κράτος ἐνηκολύθη,
καὶ πάλιν ἐτηρήθησαν τὰ πάτρια μας ἥθη,
καὶ ψηφοφόροι νηστικοὶ μὲ στόματ' ἀνοικτὰ
ἐχόρτασαν σπληνάντερα καὶ πάτρια σφακτὰ,
καὶ ἔδειχναν κλέφταις λιγεροὶ
τὴν λιγερὴ των μέση,
τὴν φονστανέλα τὴν λερή,
τὸ λιγδωμένο φέσι.

Κλάψε, Πατρίδα, τὸ πουργὶ τοῦ κάθε Μπερτολδίνου,
ποῦ μοίραζε νικέλινα, συχνάτσαις, κολονάτα,
καὶ μῆνιν ζεῖδε, Θεά, Φορέστη-Μαντζαδίνου,
ποῦ τόσοις λόγος ἔγινε γιὰ τὰ Μαντζαδινάτα.

Ὁ δὲ Φορέστης 'θύμωσε καὶ τοῦπε: Μαντζαδίνε,
δὲν ἔλκεις τὴν καταγωγὴν ἐκ τῶν Μαντζαδινάτων,
οὗτος δ' ἀπαμειβόμενος ἀπέδειξε πῶς εἶναι
Κεφαλλονίτης γνήσιος γενὼν ἀρχαιοτάτων,

ἤδη γὰρ τὸ γένος τοῦ 'στὰ χίλια τετρακόσια
καὶ ἐγὼ δὲν ξέρω πόσα.

Τοιαῦτα καὶ ἄλλα μὲ φωνὴν
διάτορον κραυγάζει,
καὶ παλαιὰν περγαμηνὴν
ἀπὸ τὴν τσέπη βγάζει,

καὶ ἀγρίως κατεδίωκε μ' ἐκείνην τὸν Φορέστην
καὶ φρικώδεις 'Ερρινῶς τὸν στυγερόν 'Ορέστην.

Ὁ Μῦσας σὺ τῶν ἐκλογῶν, περιφραδῆς ὡς πάλαι,
τὸν ἄνδρα τὸν πολύτροπον, τὸν Μονοκροῦσον ψάλε.

Οὗτος μ' εὐφράδειαν πολλὴν
ἀνέπτυξε προχείρως
'στὴν ἐξελέγχουσιν Βουλὴν
τῆς ἐκλογῆς τὸ κύρος.

Καὶ τοὺς εἶπε: βρὲ παιδιὰ, νὰ μὴ λέτε σαχλαμάραις,
καὶ ἔκανα τὴν ἐκλογὴν μὲ δεκαεφτά δεκάραις.
ἀνεικαῖς καὶ αὐταῖς τῆς 'πῆρα μὲς 'στὸ χάλι τὸ φρικτό,
'βρέθηκε καὶ μὴ 'δική μου καὶ ἔγιναν δεκακοτὴ.
Καὶ σὰς λέω μὰ τὸν 'Αγιο πῶς μὲ τὸ ποσὸν ἐκεῖνο
ἐγὼ καὶ τὸν ἐαυτὸ μου καὶ τὸν νέο Μαντζαδῖνο.

Μόλις ἦλθα 'στὴν 'Αθήνα,
τῆς 'Αθήνας Μονοκροῦσοι
φλυαροῦν αὐτὰ καὶ ἐκεῖνα,
μοῦ πειράζουν καὶ τὸ μουσι.

Γράφουν 'στῆς ἐφημερίδας πῶς 'μπορῶ σὲ μὴν ἡμέρα
τῆς Βουλῆς τῆς στρουγγαῖς ὅλαις νὰ τῆς πᾶρω πέρα πέρα.

Τὸν κακὸ τοὺς τὸν καιρὸ
καὶ ἓνα μπάλωμα γερό,
καὶ τὰ μαῦρα τοὺς τὰ σῦκα...
ποῦ 'στὸ διάβολο τοὺς βρῆκα.

Πλὴν ἐγὼ ταῦτά μου κλείνω
γιὰ τὰ λόγια των αὐτὰ,
καὶ οὔτε μὴ δεκάρα δίνω
ἀπὸ τῆς δεκαεφτά.

Κι' ἂς μάθουν ὅλ' οἱ προῦχοντες κάθε βαφῆς καὶ χρώματος
πῶς Μονοκροῦσος λέγομαι καὶ εἰμαι καὶ μονοκόμματος.
Εἶπε, καὶ ὁ κόσμος ὁ παρὼν φρενῆρης ἀλαλάζει,
καὶ ὅλος μὲ ζήτω δυνατὰ
τὸν Μονοκροῦσον χαιρετᾷ,
ποῦ κόμμα δὲν ἀλλάζει.

Τρίζει βαρὺ 'στὰ τμήματα καὶ σπαθοφόρων ζήφας,
καὶ ὁ Σαραβέλας, ὅπου λὲν πῶς τοῦλειψε μὴ ψῆφος,
διόλισε τὴν ἐκλογὴν τοῦ Καλογεροπούλου
ὡς ἔργον ἐπεμβάσεως καὶ φανεράς καὶ ὑπόβου.

Κι' ὁ Κρεστέντης, προσφιλὴς καὶ 'Ηλείος ζηλευτός,
πρὸς ἄνδρα Στεφανόπουλον λογομαχεῖ καὶ αὐτός,
καὶ ἡλὶ λαμὰ σάδαθ' ἀνὴρ περίλυπος ἐδόγγα
καὶ ἡ πόλις τῆς 'Ηλείας,
ὅποταν ἐσχολιάζαν τὴν ἐκλογὴν τοῦ Δόγγα,
τὴν πλήρη ποικιλίας.

'Ενωτῆσθ' ἔμεν ἐν σπουδῇ
καὶ ῥήτορας στομύλου,
τοῦ νέου Σάκη δηλαδή,
τοῦ βουλευτοῦ τῆς Πύλου,
ποῦ δίνει μὴ τοῦ Μισυρλή καὶ μὴ τοῦ Κανδοῦνη,
καὶ ἐνὸς παρὰ τοὺς κάνει,
καὶ τοῦτος λὲν πῶς τὸ πρῶτ' τῆς φεβερᾶς Δευτέρως
τὸ καλαμάρι τινάζε 'στοὺς σέδαστους πατέρας.

Θρήνος πολὺς καὶ κοπετὸς ἐνστάσεων ἀπέφρων,
θάχη κακὰ Χριστούγεννα καὶ ὁ Στάνης τῶν Κυθῆρων.
Σοφίος ὁ Κυθήριος, μὰ καὶ ὁ Δελακοβίας,

τοῦ λένε πῶς ἐπέτυχε διὰ μεγάλης βίας,
καὶ κάνουν καὶ τὸν Στάνη
νὰ τρέμη σὰν τὸν Κάϊν.

Ἀκούσωμεν καὶ τὴν φωνὴν Κουλούρη τοῦ στωμύλου,
ἀποτυχόντος βουλευτοῦ τῆς πολυάνδρου Μήλου.
Καὶ τοῦτος καθὼς φαίνεται παντάπασιν δὲν στέργει
μήτε τὸν Προβελέγγιο, μήτε καὶ τὸν Ἀπέργη.
Ὅμως τὸ τμήμα τῆς Βουλῆς καὶ αὐτὴν ἐνικυροῖ
καὶ τὸν Κουλούρη δίδονται κουλούρια καὶ τυρί.

Πένθησον, Αἰγιάλεια, θρήνηι πρωτὶ καὶ βράδου,
καὶ ἔβγαλαν ὡς ἀνήλικον τὸν Πολυχροσιάδη,
καὶ τοῦλεγον μέσ' ὅτῃς Βουλῆς τὰς ἐνηλικίους σφάζει·
τέτοιο παιδί πῶς εἴμπορεῖ νὰ λέγεται πατέρα;
καὶ μερικοὶ τοῦ ῥώναζαν τὰ φράγκικα νὰ βγάλῃ
καὶ ναυτικὰ νὰ βάλῃ.

Πολλοὶ τὸν παρηγόρησαν ἀπὸ τὸ κάθε κόμμα
καὶ τοῦπαν· εἶσαι προσφιλέης,
μὰ γὰρ τὴν ἔδραν τῆς Βουλῆς
εἶσαι μικρὸς ἀκόμα.

Σύρε ὅτῃν Αἰγιάλεια, τὴν ζηλεμένη κόρη,
καὶ πὲς πῶς μέσ' ὅτῃ Βουλῇ
σ' εἶπαν ἀλλάλητο πουλί,
δέκα χρόνων ἀγόρι.

Κι' ὁ Δεληγιώργης ἠθύμωσε μὲ δίκαιον θυμὸν
καθόσον ἦτο τοῦ μικροῦ μεγάλος κηδεμών,
οὐκοῦν ἠκούσθη καὶ ὁ Τραυλὸς τὸν νέον μακαρίζων
καὶ πρὸς ψιθυρίζων·
τέτοια καὶ ἑμένα μοῦκαναν κορδονιδῶντες λύκοι
καὶ ἀνήλικον μ' ἐπέρασαν γὰρ τὸ Προεδριλίκι.

Νέος φιλόπατρις ἀγὼν
καὶ ἐξέλεγχεις τῶν ἐκλογῶν.
Σήμερον τὸ κεφάλαιον
τῆς νέας σωτηρίας
μὲ γέροντα παμπάλαιον,
ἀντάξιον λατρείας.

Σήμερα ξαναπλέκεται κορδονικὸ στεφάνι,
σήμερα καὶ ὁ Μπακόπουλος εἰς τὴν Βουλὴν ἐφάνη,
καὶ ἐκάθισε περίλυπος ὅτ' ἡ πλάξ τοῦ Λεβίδη,
γιατὶ καὶ αὐτὸς τὰ χάλασε μετὰ τοῦ Κορδονίδη.

Ὡ φρίκη μεταστάσεως σκληρᾶς καὶ ἀπροσδοκίτου,
καὶ ὁ Ράλλης τὸν ἐκάλεσε ὅτ' ἡ θέσι τῇ δικῇ του,
καὶ αὐτὸς προθύμως ἔσπευσε, καὶ ἔπειτα σὰν τὸ χέλι
σιγὰ σιγὰ ξεγλίστρησε, καὶ δίχως νὰ τὸ θέλῃ
ἔβρεθηκε δίπλα ὅτ' ὁ πηχποῦ
καὶ ἐτσάκωσε τὴν Ἀλεποῦ.

Κι' ὁ κύριος Θεόδωρος μόνο ποῦ δὲν τὸν ᾔφηνε
καὶ φιλικὰ τοῦ ᾔμίλησε
συγκοινωνίας Ἰπουργόν πῶς θὰ τὸν κἀνῃ γρήγορα,
καὶ ἄλλα πολὺ παρήγορα.

Χριστοῦγεννα, Πρωτόγεννα, τοῦ χρόνου πρώτ' ἡμέρα,
καὶ ἀδιάκοπα κουνᾶτε τὸν γέρο μας πατέρα.
Κι' ὁ τῶν Ναυτίκων Κωνσταντῆς μὲ τὰ μεγάλα σκέλη
λένε πῶς ἔζυπνησε καὶ αὐτὸς καὶ ὑπαρχηγείαν θέλει,
καὶ λένε πῶς τοῦ ᾤμισε καὶ τούτου παλαμῆδα,
καὶ γίνεται πρὸς τὸ παρὸν μασσᾶζ μὲ κεραμίδα.

Ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων, ὕμνοι, φαγοπότι, ζεῦσι,
τσαρλαμπούμπα, τραυλαλά,
καὶ κουνᾶτε σιγαλὰ

καὶ τοὺς δύο Διοσκόρους, Κάστορα καὶ Πολυδεύκη,
τὸν Ἀλέκο τὸν Μεσσία, ποῦχει γλῶσσα σὰν ψαλλίδι,
καὶ τὸν Κόντη τὸν Μεσσία, ποῦχει μέση δακτυλίδι.

Καὶ σ' αὐτοὺς οἱ μάγοι πᾶνε, πέφτουν δῶρα σὰν βροχὴ
πότε λέν καὶ οἱ δῶ πῶς κάνουν ἓνα κόμμα, μιὰ ψυχὴ,
πότε πάλι ξεχωρίζουν καὶ ἔχουν τὰ τσανάκια χωρὶς
καὶ μᾶς βάζουν κάθε τόσο σὲ μεγάλη στενοχωρία.

Ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων... καὶ τοῦ χρόνου, βρὲ παιδί
ν' ἀλωθῇ τὸ Παρλαμέντο, νὰ χαθοῦν καὶ τὰ κλειδιά.

Καὶ καμπόδαῖς ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Βασίλης ὁ Πρωτόπουλος, γιατρός μας κοτσονάτος,
εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διορισθεὶς ἐσχάτως,
ἀπήγγειλε τὸν λόγον τοῦ καὶ αὐτὸς τὸν ἐναρκτήριον
εἰς ὁμηγύρεως τρανῆς πυκνὸν ἀκροατήριον.
Κι' ὅλοι τὸν κατησπάσθησαν καὶ ῥώναζαν πολλάκις·
ἄξιός καὶ ὑπεράξιός αὐτὸς ὁ Βασιλάκης.

Ὁ πολὺς Ἐπαμεινώνδας, ὁ Κυριακίδης ἦτοι,
συγγραφεὺς ἀπὸ τὴν Πόλιν μὲ καλέμι σὰν μηχανή,
ἔβγαλε λαμπρὸν βιβλίον πρὸς τιμὴν καὶ τῆς πατρίδος
τῆς Ἑνάτης καὶ Δεκάτης Ἐκκτονταετηρίδας.
Χρόνων ἑκατὸν συμβάντα, τέχνη, φῶτα καὶ σοφία,
πλοῦτος εὐκλεῶν εἰκόνων καὶ ἐντελὲς τυπογραφία,
ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει θαυμασίως τυπωθὲν
εἰς τῶν ἀδελφῶν Γεράρδου, καὶ παγκάλως ἐκδοθὲν,
καὶ πωλούμενον ἐν ταύτῃ τῇ μεγάλῃ γεννετείᾳ
εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Γεράρδου, ὅτ' ὁ Δεπάστα καὶ ὁ τοῦ Σπύρου
Ἐν Ἀθήναις ὅπως τοῦτο μωροχρυσὸν πωλεῖται
ὅτ' ἡ Ἑστία τοῦ Κολλάρου, βιβλιόφιλοι πολῖται.

Στὸ Λοῦδρο τὸ περίφημο, στὸ Λοῦδρο τὸ μεγάλο
νὰ πᾶτε δίχως ἄλλο,
ποῦ μπόναιμάδων πλημμυροῦ περιεπληθῆς πληθώρα
καὶ ῥέχουν μὲ πρὸς καὶ πίσω σας μὲ τὴν προθυμίαν
ἐκεῖ ποῦ θ' ἀγοράζετε θὰ περνάτε καὶ δῶρα,
καὶ ἂν τρεῖς δραχμὰς πληρώσετε θὰ πάρτε τὴν μίαν.
Τοιοῦτοτρόπως δὲ μ' αὐτὸ τὸ δίδειν καὶ λαμβάνειν
μήτε θὰ συλλογίζεσθε καθόλου τὴν δαπάνην.
Διὸ ὅτ' ὁ Λοῦδρος σπεύσατε τὸν προκαλοῦντα πλοῦτον,
πάρτε τὸ πορτοφόλι σας, ἂν ἔχετε τοιοῦτον,
καὶ ἐμπρὸς ὅτ' ὁ Κανέλλουλον μικροὶ μεγάλοι στήτε
καὶ αὐτὸν εὐχαριστεῖτε,
ποῦ τέχνας καταργᾶται μεγάλας καὶ μυρίας
καὶ ὑποχρεώνει δι' αὐτῶν κυρίου καὶ κυρίας.